

Întreprinderea de exploatare a conductelor magistrale de gaz metan Mediaș

Autentică coloană vertebrală a economiei naționale

Întreprinderea de exploatare a conductelor magistrale de gaz metan din Mediaș cunoaște o creștere ascendentă pe calea dezvoltării sale economice ca și cea a industriei gazului metan în România. Dacă pentru partea de extracție a existat o experiență direct legată de domeniul sau prin similitudine cu cea a petrolului, transportul acestei bogății la mare distanță constituie totuși o problemă nouă atât pe plan național cât și internațional. Iată de ce, a vorbi despre acest sector de activitate înseamnă a-l raporta în permanență la metamorfozele ce-au avut loc în geografia europeană.

O încercare de sistematizare sumară a acestuia reliefează, de fapt, două mari etape principale: perioada 1900—1948 când evoluția ramurii industriale în discuție a fost dirijată de legile proprii o-rindului capitalist, vizând obținerea unui profit imediat și perioada de după 1948, când, în urma naționalizării principalelor mijloace de producție, industria de gaze a evoluat puternic, s-a dezvoltat continuu atât sub aspect cantitativ cât și mai ales, calitativ. Acest fapt s-a concretizat în crearea „Sistemului național de transport gaz metan”, a cărui eficacitate a fost demonstrată atât prin indicatorii tehnico-economici obținuți ulterior cât și prin elasticitatea și siguranța în exploatare.

Urmărind firul dinamicii unei din cele mai vechi industrii românești, cifrele care se dezvoltă ochiului depășesc, de la distanță, puterea de imaginație chiar și a celui mai priceput specialist în domeniu. Spre exemplificare oferim câteva date, semnificative pentru ceea ce înseamnă a fi în sectorul de referință. Dacă în 1938 — anul de vîrf al economiei capitaliste românești — producția se ridica la 311 milioane mc gaze, iar lungimea conductelor nu atingea nici măcar 200 km, acestea avînd diametre de „numai” pînă la 10”, în deceniul șapte al aceluiași secol, aceleași cifre pot fi atinse în aproximativ 5 zile (producția), economia națională dispunînd de

o lungime de mii de km conducte de distribuție. Mutațiile intervenite în structura economiei României socialiste, caracterizate prin salturile calitative înregistrate, își pun amprenta și asupra acestei industrii: crește pînă aproape de limitele consumului industrial al gazelor naturale în industria republicană, urmărindu-se valorificarea superioară a lor în paralel cu scăderea — conform Directivelor Congresului al X-lea al P.C.R. — în perioada 1970—1980, a ponderii gazelor naturale în balanța de combustibili, pe seama creșterii utilizării combustibililor inferiori, a energiei hidro și energiei nucleare. Anul 1975 va marca o nouă etapă în dezvoltarea acestei ramuri, prin trecerea la utilizarea rațională a presiunii gazelor în zăcăminte și menținerea unui grad sporit de asigurare cu rezerve a acesteia. Capacitățile de transport pentru gazele naturale vor fi mărite, în consecință, prin construirea în acest cîmp al circa 2.000 km conducte, ponderea deținînd-o cele cu diametru mare (de la 20”—40”). În paralel, are loc o dotare a sectorului cu unități moderne turbocomprezoare, montate de stații de comprimare în cîmpurile de gaze, stații de tratare etc.

Cîștigul „71—75” precum și următoarea perioadă ridică probleme deosebite industriei de gaze în România. Datorită ritmului impetuos de dezvoltare a tuturor ramurilor industriale și datorită faptului că resursele energetice sînt limitate, acestea trebuie judiciousmente exploatate, pentru a putea face față nivelului de consum, respectîndu-se totodată și tehnologiile cele mai raționale de extracție, transport și consum. În consecință, trebuie mobilizate toate resursele materiale, analize tehnice procesele și sub-procesele tehnologice, se impune ridicarea calificării întregului personal, în special a conducătorilor tehnico-economici și introducerea unor metode și tehnologii noi de calcul, precum și perfecționarea continuă a sistemului informațional.

Căutările converg esențial spre gospodărirea rațională a combustibilului

Diversificîndu-se preocupările pe mai multe planuri dar situndu în permanență ca unic cap de a-fis al acestuia, indicațiile date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, colectivul de muncă al întreprinderii reușește să înscrie, în bilanțul activității sale, rezultate pe măsura strădaniilor depuse. Ceea ce se desprinde însă ca o notă aparte a căutărilor specialiștilor, conturînd priceperea și hotărîrea de a traduce în fapt aceste indicații, este direcționarea eforturilor spre domenii de maximă eficiență, cum ar fi cel al gospodăririi raționale a resurselor materiale și bănești ale întreprinderii. În acest sens, în urma a-paritiei Decretului 620 cu privire la folosirea mai judicioasă a combustibililor și energiei, prin măsurile adoptate de către conducerea unității, atât la instalațiile tehnologice de tratare, încălzire, comprimare și reglare gaze, cât și la fiecare spațiu clădit, s-a reușit ca, în mai puțin de două luni, să se reducă puterea instalată a

receptorilor electrici cu peste 5 la sută, iar în ultima lună a anului trecut, consumul de energie electrică a scăzut cu circa 70 la sută, în timp ce consumul convențional s-a micșorat cu 40 la sută.

Desprindem dintr-un studiu întocmit de specialiștii întreprinderii, că în luna ianuarie 1974 s-au consumat cu 6 milioane mc gaze mai puțin ca în aceeași perioadă a anului precedent. Aceasta înseamnă că dacă se ține seama de unitățile industriale care nu au consumat gaze în luna analizată, în 1973, dar care au apărut pe harta economică a țării în al patrulea an al cincinalului, sub formă de consumatori noi sau ca extindere de consum, în ianuarie 1974 s-au consumat cu 120 milioane mc gaze mai puțin decît anul încheiat.

...Dar șirul căutărilor nu se oprește aici. Interesant pentru ceea ce relevă el, ni s-a părut un tabel întocmit de aceeași specialiști ai întreprinderii care, în dorința lor de a munci mai bine, mai mult și mai eficient, au stu-

diat și găsit, din multiplele variante posibile, pe cea optimă. Iată despre ce este vorba: lîndu-se drept bază de comparație cazul în care gazul metan s-ar folosi drept combustibil industrial, gradul de valorificare ar fi egal cu o unitate. De 3,2 ori mai mare ar fi acest indice dacă gazul metan s-ar folosi pentru producerea negrului de fum, de 6,1 ori mai mare dacă din el s-ar obține acid azotic, și așa mai departe, conform tabelului de mai jos.

Produsul	Gradul de valorificare
gazul metan—combustibil	1
negru de fum	3,2 ori
acid azotic	6,1 ori
metanol	6,2 ori
amoniac	7,6 ori
îngrășăminte cu azot	13,9 ori
polimerizări de vinil	22,5 ori
rășini ureo-formaldehidice	23,3 ori
poliacetat de vinil	27,0 ori

Satisfacția muncii împlinite

Una dintre cele mai mari traversări aeriene de riuri din Europa și cea mai mare din țară

Pro memoria...

• Întreprinderea își desfășoară activitatea în 34 din cele 39 de județe ale țării, alimentarea cu gaze fiind asigurată de 9 sisteme de transport gaze compuse din zeci de conducte, sute de stații de reglare și măsurare, zeci de panouri de primire a gazelor din șele, stații de turbocomprezoare, de uscare și de încălzire etc.

• În contextul industriilor gaziere europene, locul ocupat de România, la nivelul anilor 1968—1969 a fost de:

— la total gaze (gaze naturale, manufacturate, gaz de coac, de furnal, de rafinare și petrol), locul II după R.F. Germania.

— locul I în ceea ce privește gazele naturale, depășind aproape de 3 ori producția următoarei țări, care este R.F. Germania.

— locul I la producția de gaz.

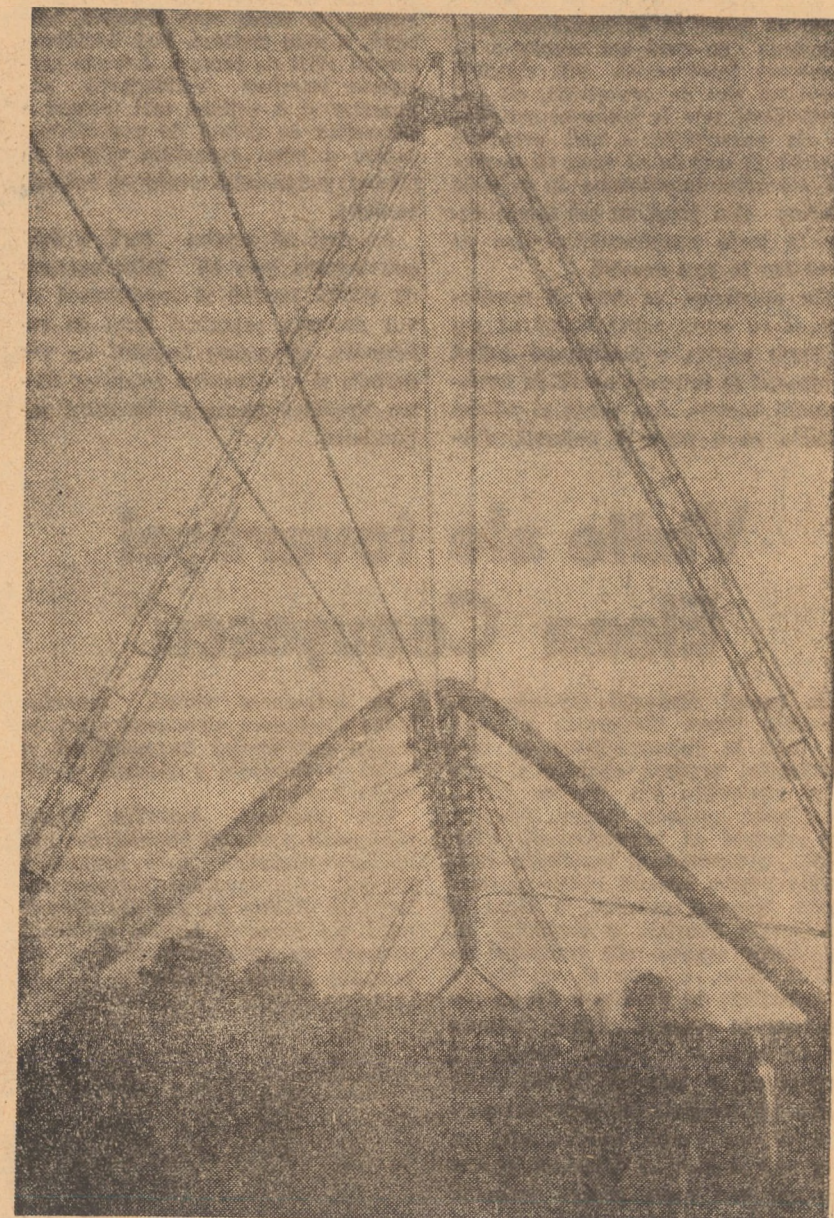
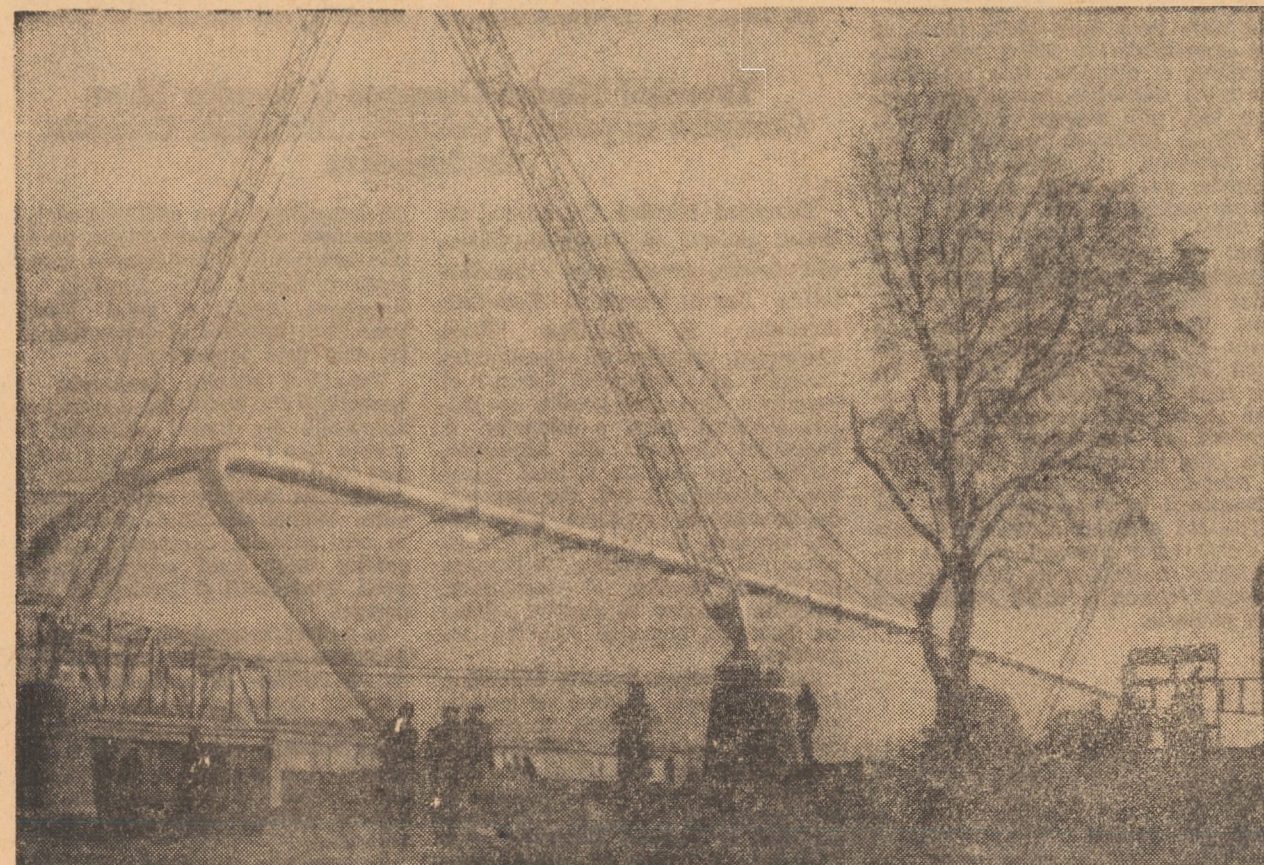
— locul X la total conducte (transport-distribuție) avînd de 9 ori mai puțini km conducte ca R.F. Germania și de 18 ori mai puțin decît Anglia.

Pagină realizată

de

Vasile Barbu

În marea lor, conductele „vor-besc” singure despre cei care le-au montat și le întrețin în bună funcțiune

Cine sînt cei care au obținut, prin muncă, pricepere și hărnicie, în 1973, o producție suplimentară a cărei valoare s-a ridicat la 19 milioane lei? Cine sînt cei care au executat cu forțe proprii, în 1973, 94 de lucrări pe conducte, ca de pildă: devieri de trasee, consolidări de traversări, montări de separatoare, cuplări de noi conducte și instalații etc., necesare funcționării normale și în deplină siguranță a sistemelor de transport gaz, indiferent de anotimp, zi sau noapte? Oamenii noștri, noi toți cei ce formăm colectivul întreprinderii de exploatare a conductelor magistrale de gaz metan Mediaș — noi toți, cei care avem încredere unul în altul, care știm că unei bune pregătiri profesionale trebuie să-i alăturăm — ca o condiție sine qua non — promptitudinea, iar această promptitudine se naște numai după ce ești stăpîn pe tine și pe meserie. Experiența, la noi, înseamnă pricepere, hărnicie și bogate cunoștințe tehnico-economice. Da, a-

cestia sînt autorii succeselor din anii trecuți și — cu siguranță — și a celor viitoare. Aceștia, și așa sînt oamenii întreprinderii, caracterizați în câteva cuvinte de unul din conducătorii colectivului, dr. ing. Nicolae Simescu, director adjunct tehnic de producție. Cum se numesc ei? Gheorghe Mihăescu, Ion Cojocaru, Nicolae Petre, Ștefan Săduțu, Nicolae Cotigă, Dumitru Rotaru, Ion Mocanu, Nicolae Silvestru, Dumitru Vornicu, Ion Bornea, Francisc Ersek, Laszlo Bela, Martin Mildt, Constantin Constantin, Mihai Fodor, Adolf Schuller, Emanoil Marcu, Maria Constantinov, Aurel Stoica, Onișcă Mărgineanu, Ana Verdes, Maria Crăina, Gheorghe Simion, Sofia Blaga, Elena Băncu, Eugen Crăciun etc.

Pe o parte dintre ei l-am mai întîlnit în coloanele ziarului și am mai auzit de numele lor cu diverse prilejuri. Numele lui Ion C. Corobea, maestru, șef de secție în cadrul întreprinderii — Erou al Muncii Socialiste — a lui

Viorel Bălea, Simion Frandăș, Teodor Năstăsescu, Zaharia Roman, Elena Băncu, Andrei Boroș, Valeriu Rădăceanu, Ioan Bizon și ale altora vor rămîne înscrise pe veci în cartea de onoare a industriei gazului metan din țara noastră, a diferitelor ordine și medalii. Este o recunoaștere, o înaltă apreciere dată muncii membrilor acestui colectiv. Iar cei așcrise pe veci în cartea de onoare

ani de exploatare a gazului metan în țara noastră, a diferitelor ordine și medalii. Este o recunoaștere, o înaltă apreciere dată muncii membrilor acestui colectiv. Iar cei așcrise pe veci în cartea de onoare

lectiv? Ce hant stă la baza succeselor lui? Răspunsul îl primim tot de la „omul nr. 1” al întreprinderii — dr. ing. N. Simescu: „Lucrăm la temperaturi mari — de 900—1000 grade —

exemplu eu în legătură cu în-tregul colectiv — din toată țara — prin intermediul a patru telefoane. Acestea de pe biroul meu. O dispoziție de a mea este obligatorie pentru cel căruiu i-o transmit. Și din acestea, dau sute într-o zi. Le dau prin telefon, fără semnătură. Cel ce o primește trebuie să aibă încredere în mine, să fie convins că ceea ce-i spun este corect și ori cînd sînt în stare să răspund pentru dispoziție, iar eu trebuie să am încredere că informația ce mi-o dă este adevărată, valabilă și la fel ca mine, are curajul răspunderii. Și toate acestea în condițiile în care o măsură luată are „bătăie” de... miliarde lei!”

Iată, așadar, cum sînt văzuți oamenii acestui colectiv de către un seamăn de-al lor. Este o apreciere mai mult decît categorică, pîrînd în ea semnificațiile adînci ale înțelegerii, sub toate aspectele, a celui de lîngă tine, a semenului tău care, de fapt, este coautorul rezultatelor obținute. Iar acest lucru iese cu atît mai

pregnant în evidență cu cît în pînienjiișul de zeci de mii de kilometri de conducte în care își desfășoară activitatea colectivul întreprinderii, o eroare de un micron, declanșează pagube de valori imense.

Aprecierile la superlativ n-ar fi complete dacă n-am aminti că și în continuare, în cel de-al patrulea an al cincinalului, acest harnic colectiv și-a propus să-și sporească contribuția în marea întrecere, vizînd înăspțuirea cincinalului înainte de termen. În recenta adunare generală a oamenilor muncii, analizînd posibilitățile și resursele întreprinderii, colectivul de muncă și-a luat angajamentul de a realiza suplimentar, peste sarcinile de plan, în 1974, economii la cheltuielile de producție în valoare de 2 milioane lei și beneficii suplimentare în valoare tot de 2 milioane lei. Economile vor fi obținute cu urmărirea unei mai bune utilizări a materiilor prime, materialelor, combustibilului și altor mijloace bănești.

ÎNCREDEREA RECIPROCĂ — liantul care a sudat un colectiv de muncă

re a industriei gazului metan din România, odată cu decernarea, prin Decret al Consiliului de Stat, pentru contribuția adusă la dezvoltarea acestei industrii și pentru merite deosebite în muncă, cu prilejul aniversării a 60 de

frunți pe anul 1973 în marea întrecere socialistă consacrată în-făptuirii cincinalului înainte de termen vin să completeze stră-lucit palmaresul atîns de harnicul colectiv mediașean.

Cum s-a sudat un astfel de co-

cu instalații ultramoderne. Dacă n-ar exista o disciplină și încredere reciprocă între oameni n-am reuși să facem nimic. Vedeti dv., specificul activității noastre ne-a solidarizat așa. Toți pentru unul, unul pentru toți. Să vă dau un

